

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

КОТАРАКЪТ ФРАНТ

РОЯЛ КРОКОДАЙЛ

СЕРВИТЪОР

КЛИЕНТЕЛА (2+ ЛИЦА)*

БАРОНЕСА ТЮЙЛЕРИ

КАПИТАН ЕДНО-ДВЕ

ПЛЪХОВЕ МОРЯЦИ (2+ ЛИЦА)*

РАК ФОН БОНФОН

МРРРАЯ

МРРРИЯ

ПРЕЧ АТМИК РАКАТА

КОТАРАЦИ (2+)*

МУЗИКАНТИ (2+)*

ПРУМПТИ

ОКТОПОД

ПЛАТНОХОДКО

РЕПОРТЕР ОТ ТЕЛЕВИЗИЯ „ОДИСЕЯ“

РИБИ СЪСТЕЗАТЕЛИ (2+)

*Всички групови герои

могат да бъдат изиграни

от едни и същи актьори

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Крайморска главна уличка с открити ресторанти, маси и столове, а до нея плаж. Насядали по масите хора и животни четат вестници, пият кафе или се хранят. По улицата се задава котаракът Франт с елегантно бастунче в ръка. Върви и се оглежда за познати в заведенията, но никой не му обръща внимание.

СЕРВИТЪОР (*към един от клиентите*):

Прикрийте се зад вестника, че идва Франт!

КЛИЕНТ:

Кой е този Франт?

СЕРВИТЪОР:

Той е благороден неблагодарник и възпитан калпазанин. Ако питате него: невероятен котарак, който достойно си служи с шпагата, но е ненадминат и в хитрините. Шампион на карти, който обаче пропял графската си титла заради една обещаваща ръка на бридж; златен медалист по танцова фехтовка; разточителен кавалер и ненадминат мечтател и гастроном. И заради последното непрекъснато си проси някой безплатен обяд. Гледайте само!

ФРАНТ:

Привет! Мен ли гледате?

Всички на сцената вдигат вестници пред лицата си.

ФРАНТ:

Моля, моля! Та аз съм само един прост котарак, който не заслужава Вашето

Внимание... освен ако не възнамерявате да ме поканите на обяд в кралския клуб...

Котаракът посочва клуба и сервитьора; посетителите се ококорват над полусвалените вестници, а сетне се усмихват иронично и ги вдигат отново.

ФРАНТ:

Днес шеф-готвачът е приготвил тънки шницели по виенски със сос от манатарки и картофени крокети. Уверявам ви, че няма да съжалявате!... Е?!

Посетителите търсят чашките с кафе, опипвайки масата иззад вестниците, без да ги свалят; някои ги разсипват, а успелите да вдигнат чаши към устата си заливат вестниците с кафе. Настава всеобща слут.

ФРАНТ:

Ще пропуснете? Жалко! Във вторниците еклерите са пресни. Ей, невинаги съм бил без пукнат грош! И колко често съм седял ето тук...

Той се тръшва върху Клиента.

Сервитьорът избутва Франт на улицата и изтрупва панталоните на клиента.

СЕРВИТЪОР:

Твърде често, бих казал. Пропиляхте цяло състояние в игри на карти, пиене и храна!

ФРАНТ:

Но бяха славни времена! И не се отказвахте от щедрите ми бакшиши, нали?

*Котаракът подхваща песен, клиентелата
в кафенето следва хореография: сменят
едновременно страниците на вестниците
си, едновременно отпиват кафе, завъртат
столове, поглеждат стреснато на стиха
„плащат тези господи“, стават и танцуват,
а накрая отново сядат, като отбягват
Франт и се правят, че четат вестниците си.*

ФРАНТ (нее):

Някога аз носех фрак,
но пък стискаше ми той;
е, сега съм бос юнак,
нямам си дори калпак.

Ля-ля-ля!

Почерпете ме, човече,
то пък стана обег вече...
Моля, келнер, две блюда,
плащат тези господи.

Ля-ля-ля!

И тази нощ не ще да спя,
а луната ще зова
в изблик на мечтане
или за препитане.

Шпагата си аз размахвам,
смело шишчета премахвам
и похапвам със охота.
Сладостите на живота!

Ля-ля-ля!

Докато пее, Франт слиза на брега. След края на песента започва вяло да оглежда плажа с подсвиркване, разравяйки тук-таме с бастунчето си, като от време на време стира, за да се полюбува на морето. Една полузарита бутилка привлича вниманието му.

ФРАНТ:

Охо-о! Може да е останала капка токайско винце за пресъхналите ми уста! (*Поглежда бутилката срещу светлината.*) Я, бележка! (*захапва тапата и с едно дръпване я изкарва.*) Може да е карта на съкровище! (*Чете на глас.*) „...следобед стихията ни връхлетя внезапно...“ Тук нищо не се разбира, водата е измила написаното. А, ето, накрая се вижда. „Пиша това писмо до моя бъдещ спасител почти загубила надежда. Но ако все пак откриете бутилката, то знайте, че корабът ни се разби на остров в близост до бреговете на Африка – очакваше се скоро да пристигнем на Брега на слоновата кост. С плаха надежда, Контеса Мрррая“

Котаракът повдига глава от писмото видяло вододушевен. Запява, а клиентите започват да танцуват около него и около масите.

ФРАНТ (*пее*):

Мрррая...
Твоето име вече зная!
Мрррая...
За приятелството ти мечтая!

Но къде си ти сега?
Намери ли следа
към твоя принц котак
със хубав чер мустак?

Мрррая...
В сърцето образа ти често вая!
Мрррая...
Любов към теб аз искам да призная!

Ще гойда днес при теб
със твърда буца хлеб...

ФРАНТ:

Глупости, една святна рима не мога да
измисля!

*Франт се ядосва, скача обратно на пристана
и излиза от сцената.*

ЗАТЪМНЕНИЕ